

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Teresa Rak
Sędziowie:	SSA Jerzy Bess SSA Grzegorz Krężolek (spr.)
Protokolant:	sekr.sądowy Katarzyna Rogowska

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2015 r. w Krakowie na rozprawie
sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.
przeciwko S. T. (1)

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 20 marca 2015 r. sygn. akt VII GC 113/14

1. zmienia zaskarżony wyrok nadając mu treść:

„I. uchyla nakaz zapłaty, wydany w postępowaniu nakazowym w dniu 17 kwietnia 2014 r. przez Sąd Okręgowy w Kielcach sygn. akt VII GNc 92/14, w całości;

II. oddala powództwo;

III. zasądza od strony powodowej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz pozwanego S. T. (1) kwotę 8 125 zł (osiem tysięcy sto dwadzieścia pięć złotych) tytułem kosztów procesu.”

2. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 8 710 zł (osiem tysięcy siedemset dziesięć złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSA Grzegorz Krężolek SSA Teresa Rak SSA Jerzy Bess

UZASADNIENIE

Strona powodowa - (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K., w pozwie wniesionym w postępowaniu nakazowym, domagała się zasądzenia od pozwanego S. T. (1), kwoty 120 187, 73 z ustawowymi odsetkami od kwot częściowych składających się na sumę żądania głównego, płatnych w terminach, wskazanych w pozwie oraz obciążenia pozwanego kosztami procesu.

Na uzasadnienie żądania wskazała, że dochodzona należność to nie zapłacone przez pozwanego wynagrodzenie należne powodce na podstawie umowy marketingowej zawartej przez strony w dniu 30 kwietnia 2013r.

S. T. (1) mimo, że strona powodowa wykonywała swoje obowiązki umowne, nie zapłacił jakiegokolwiek części wynagrodzenia, stwierdzonego fakturami, które, przesyłane sukcesywnie przez (...), odbierał bez zastrzeżeń.

Nakazem zapłaty z dnia 17 kwietnia 2014r, wydanym w postępowaniu nakazowym, Sąd Okręgowy w Kielcach uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany, obejmując wniesionymi od tego orzeczenia zarzutami jego całość, domagał się uchylecia nakazu i oddalenia powództwa oraz obciążenia powodowej spółki kosztami postępowania.

W motywach swojego stanowiska procesowego przyznał, że łączyła go ze spółką (...), zawarta 30 kwietnia 2013r, umowa marketingowa. Zaprzeczył jednak, by jakkolwiek usługa w jej ramach została przez spółkę z K. na jego rzecz wykonana. Wobec tego nie miał on obowiązku spełnić świadczenia wzajemnego, w postaci wynagrodzenia, którego obecnie domaga się od niego niezasadnie powódka.

W tym kontekście podnosił, iż podstawy przypisania mu tego obowiązku nie może stanowić fakt odbioru i podpisania dokumentów finansowych w postaci faktur nadsyłanych przez powódkę, do których obecnie się odwołuje.

Wskazując na orzecznictwo Sądu Najwyższego pozwany argumentował, że złożenie podpisu na takim dokumencie przez odbiorcę faktury, nie stanowi potwierdzenia przez niego wykonania zobowiązania przez drugą stronę.

W toku sporu rozszerzył swoją argumentację podnosząc, że żadna z faktur, do których odwołuje się powódka, jako nie związane z realizacją przez (...). jakiegokolwiek usługi na jego rzecz nie była przez niego rejestrowana w dokumentacji księgowej prowadzonego przedsiębiorstwa, co potwierdza pismo biura rachunkowego zajmującego się jego obsługą finansowo - podatkową.

Wyrokiem z dnia 20 marca 2015r, Sąd Okręgowy w Kielcach, utrzymał wydany 17 kwietnia 2014r, nakaz w całości w mocy.

Sąd I instancji ustalił następujące fakty istotne dla rozstrzygnięcia :

Pomiędzy powódką - spółką z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w K., a S. T. (1), prowadzącym jednoosobowo działalność gospodarczą pod firmą (...) „ w Z. , została, w dniu 30 kwietnia 2013r, zawarta umowa marketingowa.

Na jej podstawie spółka miała świadczyć na rzecz pozwanego usługi marketingowe i konsultingowe, mające na celu realizację umowy, która pozwany miał zawrzeć czy to osobiście, w formie konsorcjum lub spółki, z (...) SA w T., której przedmiotem byłby wywóz i zagospodarowanie ustabilizowanych osadów ściekowych o oznaczonych parametrach technicznych, z terenu oczyszczalni ścieków w T..

Usługi, których dotyczyła umowa stron miały w szczególności polegać na udostępnianiu wiedzy i doświadczenia przez osoby które mogły pozwanemu służyć pomocą w określeniu możliwości zagospodarowania osadów, mogących sprawdzić i potwierdzić ich ilości odebrane z oczyszczalni zagospodarowane przez pozwanego. Powódka zobowiązywała się także do realizowania na rzecz S. T. (1) kampanii marketingowych i promocyjnych, miała także służyć mu doradztwem prawnym, technicznym i finansowym.

Za każdy miesiąc trwania umowy spółce z K. przysługiwało za opisane wyżej usługi wynagrodzenie , rozliczane fakturą wystawianą w raz miesiącu. Kwota tego wynagrodzenia stanowiła iloczyn 8 złotych oraz ilości osadów pozyskanych w tym okresie przez pozwanego z oczyszczalni w T. i przez niego zagospodarowanych.

Z dalszych ustaleń Sądu Okręgowego wynika , że powódka wystawiła wobec pozwanego, w związku z realizacją umowy siedem faktur , na łączna sumę obecnie dochodzona pozwem. Były to faktury :

- (...) z dnia 30 sierpnia 2013r na kwotę 14 159, 76 złotego ,
- (...) z dnia 30 sierpnia 2013r na kwotę 18 489, 36 zł ,
- (...) z dnia 30 września 2013r na kwotę 17 733, 65 zł ,
- (...)z dnia 31 października 2013r na kwotę 19 040, 40 zł,
- (...) z dnia 30 listopada 2013r na kwotę 18 361, 44 zł ,
- (...) z dnia 31 grudnia 2013r na kwotę 14 563, 20 zł i
- (...) z dnia 31 stycznia 2014r na kwotę 17 839, 92 zł.

W treści każdego z tym dokumentów, jako opis świadczenia spółki (...), wskazano „ (...)”

Faktury zostały przesłane pozwanemu , który mimo potwierdzenia ich odbioru nie zapłacił jakiegokolwiek części świadczeń nimi stwierdzonych , także mimo czterech wezwań ze strony spółki (...) do uregulowania zaległości.

W ramach rozważań prawnych Sąd Okręgowy uznał , że strona powodowa wykonała swoje zobowiązania umowne wobec S. T. (1). Realizacja usług następowała tylko w drodze telefonicznej i taką ich formę pozwany aprobował nie domagając się żadnej innej. Pomimo prawidłowo doręczonych mu i podpisanych przez niego faktur, co zdaniem Sądu Okręgowego potwierdza ,że tym samym uznawał świadczenia (...) za wykonane , w danym okresie rozliczeniowym , nie zapłacił stwierdzonego nimi wynagrodzenia. O tym , że powódka zasadnie żąda sumy dochodzonej pozwem , przekonuje w ocenie Sadu także i to , iż pozwany nie negocjował , w ramach relacji ze spółką podstaw do ich wystawienia , nie oponował także wobec przesyłanych mu wezwań do zapłaty.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach postępowania była norma art. 98 §1 i 3 kpc i wynikająca z niej zasada odpowiedzialności za wynik sprawy.

W apelacji od tego orzeczenia pozwany , zaskarżając je w całości , domagał się jego zmiany poprzez uchylenie nakazu zapłaty z dnia 17 kwietnia 2014r i oddalenia powództwa oraz obciążenia strony powodowej kosztami postępowania za obydwie instancje.

Wnosił również , by na podstawie art. 380 kpc, Sąd II instancji rozpoznał wniosek apelującego , zgłoszony przed Sądem Okręgowym i wówczas nie rozstrzygnięty , o zobowiązanie strony przeciwnej do przedłożenia bilingów rozmów telefonicznych za okres od 1 sierpnia 2013r do 31 stycznia 2014r

Środek odwoławczy został oparty na następujących zarzutach :

- naruszenia prawa procesowego , w sposób mający istotny wpływ na wynik sprawy a to :

a/ art. 233 kpc , w następstwie przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów , i zastąpienia jej oceną dowolną , której przejawem było całkowite pominięcie przy dokonanych ustaleniach faktycznych relacji świadków W. K. , D. G. i J. W. z których wynika , że świadczenia umowne nie były przez stronę powodową realizowane , jak również nie dokonania oceny znaczenia dla rozstrzygnięcia informacji S. C. , prowadzącej j obsługę finansowo - podatkową firmy pozwanego.

Wada ta miała, zdaniem skarżącego, zostać zrealizowana także przez nieprawidłową ocenę relacji świadka J. P. (1), którą Sąd – nie trafnie – w pełni obdarzył wiarygodnością, odwołując się jako do argumentu przemawiającego za nią, do korespondowania relacji tego świadka z treścią innych dowodów zgromadzonych w sprawie, w sytuacji gdy nie sposób potwierdzić zgodności tych depozycji z jakimkolwiek innym dowodem, który Sąd Okręgowy przeprowadził.

b/ art. 231 kpc w następstwie nietrafnego uznania, że samo podpisanie przez S. T. dokumentów faktur nadesłanych przez stronę przeciwną potwierdza dostatecznie, że usługi, wynagrodzenie za które było nimi stwierdzone, rzeczywiście były uprzednio wykonane

c/ art. 217 §1 kpc w zw z art. 227 i 236 kpc, jako konsekwencji nie rozpoznania przez Sąd Okręgowy wniosku o zobowiązanie strony powodowej do przedłożenia wykazu rozmów telefonicznych za okres od 1 sierpnia 2013r do 31 stycznia 2014r, który miałby potwierdzić wykonywanie przez (...) usług określonych umową stron, drogą telefoniczną.

- sprzeczności dokonanych ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, wobec przyjęcia przez Sąd, że pozwanego, mimo braku realizacji obowiązków umownych przez drugą stronę, obciążał obowiązek spełnienia świadczenia wzajemnego, w postaci zapłaty uzgodnionego wynagrodzenia.

Stawiany zarzut miał zostać zrealizowany także poprzez nietrafne przyjęcie, że skarżący nie kwestionował nadsyłanych faktur mimo, iż w rzeczywistości taki sprzeciw wyrażał, w drodze telefonicznych rozmów ze stroną przeciwną, a nadto wobec wadliwej konstatacji Sądu Okręgowego, że faktury te były przez pozwanego księgowane, w sytuacji gdy tak nie było, czego dostatecznie dowodzi pismo S. C., którego znaczenia dowodowego Sąd I instancji zupełnie nie ocenił,

- naruszenia prawa materialnego, w następstwie niezastosowania następujących przepisów :

1/ art. 65 §1 kc, uznając, iż podpisując faktury apelujący potwierdzał wykonanie przez powódkę tych usług za które wynagrodzenie dokument ten obejmował,

2/ art. 6 kc jako konsekwencji nietrafnego stanowiska Sadu I instancji, zgodnie z którym to na pozwanym ciążył obowiązek wykazania, iż usługi nie były wykonywane, chociaż to strona przeciwna powinna dowieść wszystkich przesłanek powstania po stronie S. T. (1) obowiązku zapłaty uzgodnionego umownie wynagrodzenia.

Strona powodowa domagała się oddalenia apelacji.

Rozpoznając apelację, Sąd Apelacyjny rozważył :

Środek odwoławczy S. T. (3) jest uzasadniony, prowadząc do podzielenia zawartego w nim wniosku o zreformowanie wyroku Sądu Okręgowego w postulowany w nim sposób.

W pierwszej kolejności, odnosząc się do zarzutów procesowych, należy uznać za chybiony ten, w ramach którego pozwany kwestionuje nie odniesienie się przez Sąd Okręgowy do wniosku o zobowiązanie powodowej spółki do przedstawienia wykazu połączeń telefonicznych za okres os 1 sierpnia 2013r do 31 stycznia 2014r

Rzeczywiście, do tego wniosku Sąd I instancji w ogóle się nie ustosunkował, tym nie mniej uchybienie to nie miało istotnego wpływu na treść rozstrzygnięcia.

Zważywszy bowiem na okoliczności, które za pomocą tego dowodu pozwany chciał wykazać / brak świadczenia usług doradztwa w realizacji umowy zawartej przez strony – por k. 111-112 akt /, był on dowodem nie mogącym prowadzić do stwierdzenia tych okoliczności. Sam wykaz [dat i czasu przeprowadzanych rozmów pomiędzy określonymi numerami telefonicznymi], nie może dowodzić samej ich treści, co jak wynika z tezy dowodowej chciał wykazywać S. T. (1).

Pozostałe zarzuty procesowe są natomiast uzasadnione.

Ma rację skarżący, negując sposób w jaki Sądu Okręgowy dokonał oceny dowodu z zeznań świadka J. P. (1) , który jako jedyny potwierdza , że strona powodowa wykonywała przyjęte na sobie zobowiązania umowne. / k.99 akt , zapis dźwiękowy rozprawy z dnia 28 stycznia 2015r , minuty 6-21 / Ocena ta jest bowiem dowolna , dokonana w warunkach naruszenia normy art. 233 §1 kpc

Jako podstawą dla obdarzenia jego relacji wiarygodnością posłużyło Sądowi I instancji stwierdzenie , iż jest ona , logiczna , treściwa oraz korespondująca z treścią pozostałego , zebranego w sprawie materiału dowodowego. \

Tak umotywowaną ocenę skarżący słusznie podważa albowiem , poza bardzo ogólnymi stwierdzeniami, które nie podają się weryfikacji jak np. wskazanie , iż depozycje świadka są treściwe , Sąd nie podaje , w treści których , innych dowodów znajdują one potwierdzenie. Trudno uznać za takie , dowody z dokumentów , skoro ich treść nie daje podstawy do stwierdzenia , że (...) wykonywał usługi na rzecz powoda , w ramach wiążącej strony umowy, by wskazać tylko na okoliczność , że w fakturach przesyłanych pozwanemu brak było identyfikacji tych świadczeń zrealizowanych w okresie rozliczeniowym , a w każdym z tych dokumentów spółka posługiwała się jedynie generalnym oznaczeniem „ usługa marketingowa „

Z kolei relacje świadków W. K. , a w szczególności D. G. / k. 81-82 akt , zapis dźwiękowy rozprawy z dnia 22 października 2014r minuty 7-26 / wynika coś zupełnie przeciwnego , a mianowicie , że strona powodowa nie świadczyła, po podpisaniu umowy z pozwanym na jego rzecz żadnych usług , nadsyłając jedynie co miesiąc faktury, określające kwoty należnego wynagrodzenia , które pozwany podpisywał tak jak wszystkie inne dokumenty rozliczeniowe napływające do siedziby firmy.

Pozytywnej weryfikacji dla relacji świadka P. nie stanowi także relacja świadka J. W. / k. 132 akt , zapis dźwiękowy rozprawy z dnia 18 marca 2015r , minuty 7-11/ , który nie miał żadnych wiadomości ani na temat treści umowy podpisanej przez strony ani też tego czy i jakie usługi były wykonywane przez spółkę (...) dla pozwanego. Z relacji tego świadka wynika jedynie , że za jego pośrednictwem strony sporu rozpoczęły rozmowy na temat podjęcia ewentualnej współpracy.

Takich wiadomości , mogących potwierdzić prawdziwość depozycji J. P. (1) nie miał także przesłuchany w charakterze strony powodowej , prezes zarządu B. P. , który zarówno przed Sądem I instancji jak i uzupełniająco słuchany przed Sądem Apelacyjnym , stwierdził jedynie , że swoje wiadomości na temat okoliczności związanych z realizacją umowy stron , opiera na przekazie od świadka P.

/ k. 132 akt , zapis dźwiękowy rozprawy z dnia 16 marca 2015r , minuty 16-20 , oraz rozprawy przed Sadem II instancji z dnia 23 listopada 2015r , minuty 1- 6/

Z kolei z relacji pozwanego S. T. (1) wyłania zupełnie inny przebieg zdarzeń związanych nie tylko z celem realizacji , którego miało służyć podpisanie umowy przez strony , jak i tych , odnoszących się do jej wykonywania. Zgodnie z nią umowa ta miała przede wszystkim posłużyć zapewnieniu pozwanemu terenów na które mógłby wywozić pobierane w oczyszczalni w T. stałe osady komunalne. Powódka nigdy ich S. T. nie udostępniła , a późniejsza zmiana przepisów prawa uniemożliwiła jej realizację , w następstwie czego traktował on tę umowę , jako , w tych zmienionych okolicznościach, nie obowiązującą za obopólną wiedzą i zgodą kontrahentów.

/ k. 132- 133 akt , zapis dźwiękowy rozprawy z dnia 16 marca 2015r , minuty 21-35 oraz k. 199- 200 akt , zapis dźwiękowy rozprawy przed Sądem II instancji , minuty 10- 43/

Wobec powyższego nie sposób uznać , że w ten sposób umotywowana ocena zeznań świadka P. jest poprawna , mieszcząc się w granicach oceny swobodnej. Przeciwnie , nie zasługuje ona na obdarzenie jej tym walorem , skoro po pierwsze jego relacja jest odosobniona, nie poparta treścią żadnego innego dowodu przeprowadzonego w sprawie, a po wtóre jest złożona przez osobę sprawującą w spółce kierowniczą funkcję Dyrektora ds. gospodarki odpadami i

marketingu , a co za tym idzie , co najmniej pośrednio zainteresowaną wynikiem sporu , co tym bardziej nakazuje ostrożność w ocenie jej relacji.

Depozycje świadka są przy tym niezgodne z regułami doświadczenia życiowego w takim ich zakresie, w jakim opisują formę świadczonych na rzecz pozwanego usług.

J. P. (1) wskazuje , że jedyną taką formą były rozmowy telefoniczne z S. T. (1) albowiem ten nie wymagał od zleceniobiorcy innej. Pomijając już nawet to , iż pozwany stanowczo przeczy by przez telefon były mu przekazywane jakiegokolwiek informacje bądź dane , mogące być uznane za wykonanie świadczenia umownego przez spółkę (...), odwołując się do treści (...) umowy , który określał przedmiot świadczenia spółki nie sposób w sposób usprawiedliwiony tymi zasadami potwierdzić , że w rozmowie telefonicznej z pozwanym można przeprowadzić kampanie marketingową czy promocyjną , zrealizować usługę doradztwa finansowego , technicznego czy prawnego , w powszechnym znaczeniu tych pojęć , sprawdzić i potwierdzić ilość odebranych przez S. T. ilości osadów komunalnych , czy w sposób efektywny przekazać w sposób rzeczywisty zainteresowanemu , sposoby zagospodarowania pozyskanych osadów , wiedzę fachową osób , które są w tym, zakresie kompetentne.

Dlatego też, tym bardziej nie można za wiarygodną uznać tej części jego depozycji faktycznych , w ramach których mówił , że w tej , wyłącznie telefonicznej formie , informowano pozwanego o możliwości wykorzystania przezeń instalacji (...) do produkcji paliwa , nawozu i kompostu , że w tej formie uzyskał on możliwość produkcji nawozu mineralno - organicznego , którego nikt uprzednio na Śląsku nie wytwarzał czy też , że powódka umożliwiła mu uzyskanie certyfikatu na nawóz typu G..

Podobnie należy ocenić tę część relacji świadka , w ramach której twierdził , że pozwany nie kwestionował swojego zobowiązania wobec spółki co do zasady , prosił jedynie o wydłużenie terminu spełnienia świadczenia z uwagi na przejściowe trudności finansowe. Jest to depozycja zupełnie odosobniona , nie znajdująca chociażby pośredniego potwierdzenia w treści innych dowodów zgromadzonych w sprawie. Nie można za tego rodzaju potwierdzenie uznawać przy tym faktu braku odpowiedzi pozwanego na kolejne , przed sądowe wezwania do zapłaty kwoty stanowiącej przedmiot sporu , skoro jak wynikało z relacji S. T. (1) złożonej przed Sądem II instancji , uznawał on jeszcze przed przysłaniem pierwszego z nich , umowę stron za rozwiązaną na podstawie zgodnej woli stron.

Trafnym jest również zarzut apelacyjny w ramach którego skarżący zarzuca sprzeczność istotnych ustaleń faktycznych z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Nietrafnie bowiem , w ich ramach , Sąd I instancji przyjmuje , że pozwany zaksięgował przesyłane przez powódkę faktury mimo , że z pisma / którego znaczenia dowodowego Sąd Okręgowy nie omówił w uzasadnieniu wyroku / , autorstwa właścicielki firmy księgowo - podatkowej , która obsługiwała przedsiębiorstwo pozwanego , w sposób nie budzący wątpliwości wynika , że żadna z nich nie została objęta księgowaniem , a wskazana w nich ich wartość nie stanowiła dla pozwanego podstawy dla obliczenia, dla celów podatkowych , kosztu uzyskania przychodu

/ pismo z dnia 8 października 2010r k. 80 akt/

W sposób nieuzasadniony ustala także Sąd I instancji , iż S. T. (1) nie kwestionował wystawionych przez spółkę (...) faktur .

Jak wynika z treści jego relacji , czynił to w formie telefonicznej.

Podzielenie zarzutu dotyczącego sposobu dokonania przez Sąd I instancji oceny dowodów oraz części argumentów wspierających zarzut sprzeczności istotnych ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału procesowego ma tę konsekwencję , że wady te są podstawą do zmiany przez Sąd Apelacyjny części ustaleń faktycznych, relevantnych z punktu widzenia rozstrzygnięcia.

Zmiana dotyczy tych okoliczności jakie są związane z celem zawarcia umowy oraz sposobem jej wykonywania.

Przedstawia się ona się następująco :

Pozwany podpisując umowę z dnia 30 kwietnia 2013r , prowadzący działalność gospodarczą , w ramach której od 2005r zajmował się pozyskiwaniem i wykorzystywaniem odpadów , legitymując się stosownymi zezwoleniami , liczył , że dzięki niej będzie miał dostęp do terenów na które będzie mógł wywozić stałe osady komunalne , które w ramach umowy z (...) SA w T. , pozyskiwał z miejscowej oczyszczalni. Tak rozumiał cel i sens gospodarczy zawarcia umowy ze spółką (...) , nie oczekując w istocie innych rodzajowo świadczeń od kontrahentki

Ilość odebranych z oczyszczalni trwałych osadów w miesięcznym okresie rozliczeniowym , była , jak wynika z umowy , jednym z wyznaczników wynagrodzenia należnego stronie powodowej.

/ dowód : umowa z dnia 30 kwietnia 2013r k. 10-11 akt , zeznanie pozwanego S. T. (1) k. 200-201 akt , zapis dźwiękowy rozprawy apelacyjnej z dnia 23 listopada 2015r , minuty 10-43 /

W trakcie trwania umowy , za pośrednictwem spółki (...) , pozwany nie pozyskał jakiegokolwiek terenu od rolników , gdzie mógłby składować odpada. Realizował swoją działalność wykorzystując grunty , którymi dysponował na ten cel , własnym staraniem. Zawracał się do powódki w tej sprawie i był zapewniany przez J. P. , że może liczyć na uzyskanie ich w przyszłości za pośrednictwem spółki.

Po zmianie przepisów prawa , które uniemożliwiały tego rodzaju praktykę pozyskiwania od rolników władztwa nad ich gruntami , celem składowania odpadów , S. T. (1) przestał być zainteresowany dalszą realizacją umowy ale formalnie jej nie zakończył uznając , że w następstwie braku w jej kontynuacji także przez drugą stronę , przestanie ona obowiązywać.

Powodowa spółka nie wykonywała na rzecz pozwanego żadnych usług , opisanych w treści(...) umowy .

/ dowód : zeznanie powoda S. T. k. 132 v – 133 , zapis dźwiękowy rozprawy z dnia 16 marca 2015r , minuty 21-34 oraz k 199- 201, zapis dźwiękowy rozprawy apelacyjnej z dnia 23 listopada 2015r , minuty 31-34 , częściowo zeznania świadków W. K. k. 81 v- 82 akt , zapis dźwiękowy rozprawy z dnia 22 października 2014r minuty 10-13, /

Mimo nie wykonywania świadczenia umownego spółka z K. co, miesiąc przesyłała do siedziby firmy pozwanego faktury , które ten podpisywał osobiście , jaki każdy inny dokument finansowy wpływający do niej.

Ponieważ ich przekazanie nie wiązało się z żadnym świadczeniem , pozwany zdecydował o nie księgowaniu ich w dokumentach finansowych firmy. Telefonicznie dopytywał strony pozwanej o przyczyny ich wystawienia , w sytuacji gdy żadna usługa nie była mu przez (...) świadczona.

/ dowód zeznanie pozwanego jak wyżej , częściowo zeznanie świadka D. G. k. 82 , zapis dźwiękowy rozprawy z dnia 22 października 2014r , minuty 15-27, pismo S. C. , właścicielki biura (...) z dnia 8 października 2014r, k. 80 akt /

Po tej zmianie w zakresie faktów istotnych dla rozstrzygnięcia , przechodząc do oceny zarzutów natury prawno materialnej, stwierdzić należy , że także i one są usprawiedliwione .

Z ustaleń poczynionych w sprawie wynika , że podpisując umowę z powódką pozwany liczył , że na jej podstawie uzyska , przy pośrednictwie (...) , przede wszystkim dostęp do terenów na których będzie mógł składować odpady pobierane z oczyszczalni. Te usługi , które , opisane przez (...) umowy jako mające być świadczonymi przez spółkę z K. , miały dla S. T. (1) zupełnie drugorzędne znaczenie i nie w nich upatrywał istotny świadczenia drugiej strony. Ustalenia te dają także podstawę do przyjęcia , że powódka nie świadczyła na rzecz pozwanego żadnych usług wynikających z treści umowy.

Ma racje skarżący gdy podnosi zarzut naruszenia przez Sąd Okręgowy, normy art. 6 kc , formułującą podstawową regułę ciężaru dowodzenia.

Dochodząca od pozwanego wynagrodzenia umownego strona pozwana, w sytuacji gdy S. T., w zarzutach od nakazu zapłaty zaprzeczył ażeby istniała usprawiedliwiona podstawa po jej stronie do domagania się tego świadczenia, obowiązana była do wykazania wszystkich przesłanek normatywnych odpowiedzialności kontraktowej pozwanego, w tym w szczególności tego, że rzeczywiście świadczyła na jego rzecz usługi identyfikowane przez brzmienie jej (...) albowiem zgodnie z jej §3, wynagrodzenie było (...) należne tylko za świadczenie umowne rzeczywiście wykonane.

Fakt, że nie zdołała tego uczynić jest już wystarczającym dla tego, aby podzielić wniosek S. T. (1) zawarty w apelacji.

O tym, że było przeciwnie nie oświadczy, wbrew zapatrywaniu powódki, a także Sądu I instancji okoliczność, że pozwany podpisał osobiście wszystkie faktury, które nadesłane przez spółkę (...), miały wskazywać łącznie na wysokość należnego jej wynagrodzenia.

Jak trafnie podnosi bowiem pozwany, formułując zarzut naruszenia art. 65 §1 kc samo złożenie podpisu pod dokumentem faktury, nie może być utożsamione z uznaniem przez autora podpisu, iż druga strona wykonała usługę [spełniła świadczenie], wynagrodzenie za które jest w tym dokumencie wskazane.

/por. w tej materii także, wyrażające tę samą myśl, powołane jedynie dla przykładu, orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2001r, sygn. I CKN 323/99 i z dnia 20 lutego 2003r, sygn. I CKN 7/01 /

Z podanych wyżej przyczyn, w uznaniu apelacji za zasadną, Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 386 §1 kpc, zmienił zaskarżony wyrok, w sposób wskazany w punkcie 1 sentencji, obciążając stronę powodową należnymi pozwanemu kosztami procesu.

Na sumę należną S. T. (1) z tego tytułu, w łącznej wysokości 8 125 złotych, złożyły się: opłata od zarzutów [4 508 złotych] oraz wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika będącego adwokatem oraz opłata od pełnomocnictwa [3617 zł], ustalone, zważywszy na wartość przedmiotu sporu, na podstawie §6 pkt 6 w zw z §13 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności adwokackie [...] z dnia 28 września 2002r [jedn. tekst DzU z 2013 poz. 461].

Rozstrzygając o kosztach postępowania apelacyjnego, Sąd II instancji zastosowali art. 98 §1 i 3 kpc w zw z art. 108 §1 i 391 §1 kpc i wynikającą z niej, dla wzajemnego ich rozliczenia między stronami, zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy.

Kwota należna S. T. od przeciwniczki procesowej z tego tytułu, wynosząc łącznie 8710 złotych, odpowiada sumie opłaty od apelacji [6010 zł] oraz wynagrodzeniu profesjonalnego pełnomocnika pozwanego w postępowaniu apelacyjnym, radcy prawnego, który był jednym z dwóch jego pełnomocników procesowych [2700 zł], ustalonym na podstawie §6 pkt 6 w zw z §12 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia MS, w sprawie opłat za czynności radców prawnych [...] z dnia 28 września 2002r [jedn. tekst DzU z 2013 poz. 490]

SSA Grzegorz Krężolek SSA Teresa Rak SSA Jerzy Bess